

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/95/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010558
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820010558.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému B. M., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. júla 2021, sp. zn. 3T/102/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný B. M., nar. XX.XX.XXXX v A.

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/9/2021 zo dňa 07.06.2021, právoplatného dňa 07.06.2021, ktorým bol B. M. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 30 (tridsať) mesiacov. Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.07.2021, sp. zn. 3T/102/2020 bol obžalovaný B. M. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1. v bližšie nezistenom dni, koncom mesiaca apríl 2019, v obci K. M., okres W., pred rodinným domom č. XXX, uzavrel ústnu dohodu s poškodeným M. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. N. M. č. XXX, okres W., na základe ktorej mu mal do dvoch až troch týždňov od tejto ústnej dohody dodať motorové

vozidlo Volkswagen Sharan, 2,0 TDI, 103 kW, rok výroby 2011, hnedej farby za kúpnu cenu 8.000 eur, ktoré vozidlo ponúkal na predaj prostredníctvom inzerátu uverejneného na portáli www.bazos.sk, na základe ktorého ho poškodený aj kontaktoval, pričom na tento účel zabezpečenia prevodu vlastníctva a dodania predmetného vozidla aj pýtal a prevzal od poškodeného M. M. na mieste ústnej dohody finančnú hotovosť vo výške 1.000 eur ako zálohu a v bližšie nezistenom dni a čase v mesiaci máj 2019 v obci F. N. M., neďaleko reštaurácie 3vio pizza, prevzal od poškodeného M. M. finančnú hotovosť ďalších 1.000 eur ako ďalšiu časť zálohy, vozidlo podľa dohody v dohodnutom termíne a ani vôbec doposiaľ nedodal, nevrátil peniaze poškodenému, nevykonával úkony smerujúce k zabezpečeniu vozidla pre poškodeného, pričom už pri uzatváraní ústnej dohody a pri prevzatí finančnej hotovosti vedel, že predmetné vozidlo nedodá a že ústna dohoda o jeho dodaní bola len zámienkou na vylákatie financií od poškodeného, a takto sa obohatil na úkor poškodeného M. M. o sumu 2.000 eur, ktorú výšku škody mu týmto aj spôsobil,

2. v presne nezistenom čase dňa 6.6.2019 telefonicky uzavrel dohodu s poškodeným Q. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom R. pod M., L. úzka číslo XXXX/X, na základe ktorej mu mal dodať motorové vozidlo zn. Ford Ranger, rok výroby 2015, modrej farby za sumu 15.000 eur, pričom žiadal od poškodeného Q. M. vopred uhradiť zálohu v celkovej sume 2.500 eur, ktorú mu poškodený aj uhradil, a to v troch častiach, prvú časť vo výške 1.000 eur prostredníctvom svojej priateľky V. A., ktorá uvedenú sumu 1.000 eur v hotovosti nechala obvinenému v obálke vo večerných hodinách dňa 6.6.2019 u obsluhy čerpaciej stanice Slovnaft v Novákoch, L. Z. Y. XXX/XX, a obvinený prevzatie potvrdil správou Q. M. na aplikácii Viber v znení „Stary mám to“ v čase o 20:34 hod. dňa 6.6.2019, druhú časť vo výške 500 eur poškodený Q. M. obvinenému uhradil taktiež prostredníctvom svojej priateľky V. A., ktorá uvedenú sumu 500 eur v hotovosti opäť nechala obvinenému v obálke vo večerných hodinách dňa 24.6.2019 u obsluhy čerpaciej stanice Slovnaft v Novákoch, L. Z. Y. XXX/XX, a obvinený jej prevzatie potvrdil správou Q. M. na aplikácii Viber v znení „Medik mám to, všetko ok“ v čase o 20:39 hod. dňa 24.6.2019, tretiu časť zálohy vo výške 1.000 eur uhradil poškodený Q. M. obvinenému v hotovosti osobne do jeho rúk v čase približne o 9:00 hod. dňa 1.7.2019 pred budovou Polikliniky v Novákoch, L. V. slovenskej číslo XXX/X, kde obvinený poškodenému Q. M. povedal, že do týždňa mu dohodnuté motorové vozidlo dovezie prihlásené na slovenských značkách na meno Q. M. a poškodený mal potom obvinenému po odovzdaní auta doplatiť zvyšnú sumu vo výške 12.500 eur, avšak obvinený podľa dohody motorové vozidlo v dohodnutom termíne a ani vôbec doposiaľ poškodenému nedodal, nevrátil mu ani žiadne peniaze z uhradenej zálohy vo výške 2.500 eur, pričom už od počiatku vedel, že mu predmetné vozidlo nedodá, nevykoná úkony smerujúce k prevodu vlastníctva vozidla na poškodeného a smerujúce k jeho dodaniu poškodenému, pričom ústna dohoda bola len zámienkou, ako vylákať financie od poškodeného, čím sa na úkor poškodeného Q. M. obohatil o sumu vo výške 2.500 eur, ktorú výšku škody mu týmto spôsobil,

čiže v súhrne konaním pod bodmi 1. a 2. spôsobil celkovú škodu vo výške 4.500 eur,

3. dňa 15.7.2019, v čase okolo 11:00 hodiny v obci K. M., okres Prievidza, pred rodinným domom č. XXX uzavrel s V. V. ústnu dohodu, na základe ktorej mu mal do desiatich dní dodať motorové vozidlo zn. Volkswagen Sharan, 2,0 TDI, roku výroby 2011, farby šedá metalíza, v cene vozidla vo výške 7.500 eur, ktoré vozidlo ponúkal na predaj prostredníctvom inzerátu uverejneného v internetovom nákupnom portáli www.bazos.sk, na základe ktorého ho V. V. kontaktoval, pričom na tento účel prevzal od V. V. na podklade ústnej dohody finančnú hotovosť vo výške 1.000 eur ako zálohu, čo na mieste dohody potvrdil do spísanej Zmluvy o založení zálohy na kúpu vozidla, hoci už pri uzatváraní ústnej dohody a prevzatí finančnej hotovosti vedel, že dohodnuté vozidlo nedodá, vozidlo v dohodnutom termíne V. V. nedodal, nevrátil mu ani prevzaté peniaze, čím poškodenému V. V. spôsobil škodu vo výške 1.000 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. „per analogiam“, k trestu odňatia slobody v trvaní 27 (dvadsaťsedem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému V. V., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom B. XXX, okres S., škodu vo výške 1.000 eur, poškodenému M. M., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom F. N. M. č. XXX, škodu vo výške 2.000 eur a poškodenému Q. M., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom R. pod M., L. úzka XXXX/X, škodu vo výške 2.500 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení rozsudku napadol odvolaním proti výroku o treste v neprospech obžalovaného prokurátor. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že nezákonnosť výroku o treste vidí v nesprávosti, resp. skôr v nevhodnosti aplikovania ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam) vo vzťahu práve k

tomuto obžalovanému B. M., teda vzhľadom na jeho osobu, trestnú minulosť, sklony k páchaniu trestnej činnosti a tým i sťaženej možnosti jeho nápravy. Prokurátor uviedol, že je pravdou, že obžalovaný uľahčil dokazovanie v konaní pred súdom tým, že sa ku skutkom priznal a vyhlásil, že ich spáchal, čím prokurátor a ani súd v konaní pred súdom nemuseli vykonávať dokazovanie. Na druhej strane ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Tr. zák., v porovnaní s ustanovením § 39 ods. 1 Tr. zák. nie je možné vykladať tak, že sa toto ustanovenie má používať paušálne alebo až svojvoľne. Ide o určitú výnimočnosť, resp. výnimku z pravidla, aplikovanú vtedy, keď je to niečím odôvodnené. Opačný výklad by znamenal popretie existencie dolných sadzieb trestov odňatia slobody, čo určite zákonodarca zavedením tohto ustanovenia do Trestného zákona nemal na mysli. Pri pohľade na odpis registra trestov - rovnorodý recidivista (podvodník), spáchanie skutkov (čiastkových útokov) v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia - tiež za podvod, pri pohľade na lustráciu v systéme GP SR, z ktorej vyplývajú ďalšie 4 uznesenia o vznesení obvinenia v prvej polovici roku 2021, z toho až 3 za podvody (modus operandi), pri pohľade na aktuálne ďalšie (nové) uznesenia o vznesení obvinenia voči tomuto istému obžalovanému - opäť za podvody (modus operandi), pri počutí popisovania motívu obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že prečo podvody páchal - v podobe až absurdných konštrukcií, prečo a akým mafiómom mal byť vydieraný a že už bol vypovedať aj na NAKA a pod., čo sú v podstate zas len výhovorky a ďalšie z mnohých ospravedlnení jeho podvodov, neodôvodňujú logický záver pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. (per analogiam). Navyiac v prípravnom konaní sa obžalovaný vôbec nepriznával a nikomu nenapomáhal. Akurát na hlavnom pojednávaní, vidiac svoju situáciu a takpovediac ľarchu všetkých dôkazov, si chcel účelovo pomôcť, čo mu samozrejme bolo zohľadnené pri § 36 písm. l) Tr. zák. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je prokurátor toho názoru, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 (per analogiam) Tr. zák. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v časti výroku o treste a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému B. M. uloží nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. v trvaní 3 (tri) roky, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 18.02.2022 požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti, pričom súčasne žiadal, aby sa na tomto zasadnutí prešetrilo všetko čo uviedol na okresnom súde, z ktorého hlavného pojednávania je vyhotovený zvukový záznam. Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní vykonanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania s tým, aby krajský súd po zrušení výroku o treste uložil obžalovanému zákonný trest. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd na verejnom zasadnutí konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr. por. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, uznal B. M. vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu.

Krajský súd pre úplnosť uvádza, že pokiaľ obžalovaný uvádzal na okresnom súde skutočnosti o tom, že bol vydieraný, ktoré by bolo možné chápať ako námietky ohľadom výroku o vine, vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., správnosť výroku o vine odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného B. M. o vine je neodvolateľné, a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil také chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania výrok o uloženom treste a dospel k nasledujúcim záverom. Preskúmajúc v rámci plnenia prieskumnej povinnosti napadnutý výrok o treste, odvolací súd zistil, že napadnutý výrok o treste je potrebné z podnetu odvolania prokurátora zrušiť, i keď čiastočne z iných dôvodov, ako boli odvolaním vytýkané a to z nasledujúcich dôvodov.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní o treste oboznámil správy k osobe obžalovaného a odpisom registra trestov, z ktorých vyplýva, že bol viackrát postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky,

príčom v mieste bydliska sú o ňom známe len evidenčné údaje, nie sú známe žiadne negatívne poznatky. Z odpisov registra trestov a z pripojených trestných spisov zistil, že obžalovaný bol v minulosti viackrát súdne trestaný, avšak sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, okrem dvoch prípadov vedených na Okresnom súde v Prievidzi pod sp.zn. 1T/200/12 a sp.zn. 3T/58/2018. Z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/200/12 zo dňa 06.11.2012 vyplýva, že bol uznaný vinným pre prečin podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Pp/48/15 dňa 17.6.2015 so skúšobnou dobou 1 rok a dňa 6.8.2016 bolo vyslovené, že sa v tejto skúšobnej dobe osvedčil. Okresný súd ako posledné odsúdenie uvádzal rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T/58/2018 zo dňa 15.6.2018, právoplatný toho istého dňa, ktorým bol B. M. uznaný vinným pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu. V danej veci zo spisu jednoznačne vyplýva, že doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté o tom, či sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia osvedčil alebo neosvedčil.

Odvolačný súd však na rozdiel od okresného súdu z aktuálneho odpisu registra trestov a priloženého spisu zistil, že B. M. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 7T/9/2021, právoplatným dňa 07.06.2021, odsúdený pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (spáchaný 29.04.2020), k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému P. S. škodu vo výške 1.170,- Eur. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa aktuálne prejednávaneho skutku dopustil pred vyhlásením vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 7T/9/2021, bolo nutné mu ukladať súhrnný trest v zmysle zásad pre ukladanie trestu uvedených v ustanovení § 42 Tr. zák., čo okresný súd nezohľadnil.

Preto odvolací súd z podnetu odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodoval o potrestaní obžalovaného. Prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady vyplývajúce z ustanovenia § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, majúce význam z hľadiska druhu trestu a jeho výmery. Rovnako ako okresný súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval, čo potvrdil i svojím vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa a v dôsledku toho mu krajský súd priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko týmto vyhlásením napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Na druhej strane obžalovanému príťažovalo podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t.j. už bol v minulosti súdne trestaný. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností u obžalovaného B. M. došlo k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Následne vzhľadom na vyššie uvedené predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 7T/9/2021, právoplatným dňa 07.06.2021, kedy boli naplnené podmienky v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. a v nadväznosti na ktoré odvolací súd pristúpil u obžalovaného k uloženiu súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, kedy súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, spáchaným tromi skutkami, došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Vyššie zohľadnenými úpravami trestnej sadzby najskôr s ohľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, následne aplikujúc asperačnú zásadu v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., odvolací súd vychádzal pri ukladaní trestu odňatia slobody z upravenej trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov a 2 mesiace. Po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela (najmä s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti a vyhlásenie obžalovaného o vine), pristúpil odvolací súd súčasne zohľadňujúc ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko obžalovaný sa prejednávaneho úmyselného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 3T/58/2018 zo dňa 15.06.2018.

Odvolačný súd uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest

odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 7T/9/2021, právoplatným dňa 07.06.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili svoj podklad. Takto uložený trest je podľa presvedčenia súdu primeraný, zodpovedajúci závažnosti konania obžalovaného a bude ním splnený jeho účel.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým bola obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenému V. V., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom B. XXX, okres S., škodu vo výške 1.000 eur, poškodenému M. M., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom F. N. M. č. XXX, škodu vo výške 2.000 eur, a poškodenému Q. M., nar. X.X.XXXX v A., trvale bytom R. pod M., L. úzka XXXX/X, škodu vo výške 2.500 eur, tento je v súlade so zákonom a má oporu vo vykonanom dokazovaní, napokon tento výrok odvolaním napadnutý nebol.

Vzhľadom na uvedené potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.